

# РЕШЕНИЕ

№ 22958

гр. София, 03.07.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в**  
публично заседание на 09.06.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Вената Кабурова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4734** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано във връзка с постъпила жалба от Ц. Г. Ш. чрез адв. Г. Ш. срещу решение № ГС-05-19/15.04.2025 г. на главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК) в частта, с която се отказва предоставяне на достъп до обществена информация по подадено заявление вх. № СО-312-04-024/08.04.2025 г.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно поради неправилно приложение на материалния закон. Счита, че поисканата информация представлява служебна обществена информация, достъпът до която съгласно чл. 13, ал. 1 ЗДОИ е свободен. Излагат се подробни доводи за липсата на посочените основания за отказ в обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. В писмено становище по делото посочва, че в случая е налице надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ за предоставяне на исканата информация предвид обстоятелството, че същата е свързана със законното осъществяване дейността на ДНСК и отчетността ѝ пред обществото.

Ответникът – главният секретар на ДНСК, редовно призован, се представлява от юрк. А., който счита жалбата за неоснователна, а постановеното решение за правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление № СО-312-04-024/08.04.2025 г. до ДНСК жалбоподателят е поискал да му бъде предоставен достъп до информацията относно: 1. Предприемани ли са необходимите действия в рамките на своите правомощия и извършвани ли са проверки за констатиране на нарушения, свързани със строителството и изграждането на проекта, стартирал на 07.03.2023 г. и реализиран с

близо 30 млн. лева безвъзмездна финансова помощ, осигурена по Оперативна програма „околна среда 2014-2020 г.“ за канализацията в[жк], който е част от проекта „изграждане на ВиК инфраструктура в Столична община“, . В частта за[жк]? 2. Констатирани ли са били нарушения, свързани със строителството и изграждането на канализацията по проекта в частта му досежно[жк]? Колко и какви нарушения са били констатирани, в кои райони/улици на[жк]или отсечки от трасето, на коя дата са извършвани проверките и от кои служители? 3. Има ли съставени констативни актове и протоколи за установяване на нарушения, колко актове и протоколи общо са били съставени и за извършването на какви нарушения са били издадени те, в частта на проекта относно кв. Д.? 4. Моля за предоставяне на копия от издадените констативни актове и протоколи за установяване на нарушения във връзка с проекта в частта му досежно[жк]. С решение № ГС-05-19/15.04.2025 г. на главния секретар на ДНСК била предоставена информация по въпросите от т. 1 до т. 3, като досежно исканата информация по т. 4 било посочено, че констативните протоколи от 19.02.2025 г. и от 19.03.2025 г. нямат самостоятелно значение и съставянето им е свързано с оперативната подготовка по издаването на краен административен акт. Поради това било направено заключението, че документите отговарят на изискванията на чл. 11 от ЗДОИ, но административният орган има право да постанови отказ от тяхното предоставяне на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ, като представляващи част от процеса по формиране на крайно мнение/становище на съответния орган.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ответникът в настоящото производство несъмнено има качеството на задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ. Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, с оглед приложената по делото заповед № РД-13-175/01.04.2025 г., с която началникът на ДНСК е предоставил правомощия на главния секретар да взема решения за предоставяне или за отказ на достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Настоящият съдебен състав намира обаче, че решението е издадено в нарушение на материалния закон по следните съображения:

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация. Легално определение на понятието обществена информация е дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация представлява сведения, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект.

Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, арг. чл. 9 от ЗДОИ. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, арг. чл. 10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на

техните администрации, арт. чл. 11 от ЗДОИ. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична.

Съдът намира, че поисканата информация в заявлението на жалбоподателя следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като е създадена във връзка с дейността на ДНСК. В случая жалбоподателят е пожелал да се запознае с издадените констативни протоколи, съставени с оглед извършените проверки от органите на ДНСК във връзка с изпълнението на проекта за изграждане на канализацията в[жк], [населено място]. Съгласно чл. 13, ал. 1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен. В чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, обаче, са посочени случаите, в които задълженият субект може да откаже предоставянето на служебна информация, ако тя – т. 1 е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). Констативните протоколи в действителност са част от започнало административно производство във връзка с подаден сигнал до ДНСК по повод начина и качеството на изграждане на канализация в[жк]. В съответствие с направените констатации в тях същите могат да служат за съставяне на АУАН или наказателно постановление, ако е налице нарушение на съответните законови разпоредби.

Административният орган не е съобразил, че чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ изрично е предвидено, че достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Задължение на органа е да извърши преценка, дали в конкретния случай е налице такъв и съответно да обоснове своето решение в този смисъл, което в процесния случай не е направено. Постановяването на отказ за предоставяне достъп до поискана обществена информация на основание чл. 13, ал. 2 ЗДОИ, следва да е надлежно мотивиран, освен с излагането на фактически съображения за наличието на обстоятелства по т. 1 от посочената разпоредба, но и тези обстоятелства да бъдат съотнесени към обществения интерес от достъп до тази информация, като се държи сметка за понятието „надделяващ обществен интерес“, дадено в § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и въведената с § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ оборима презумпция за наличието на такъв. Липсата на конкретно изложени фактически основания, които да са съотносими към посоченото правно основание за издаване на административният акт, води до извод за наличие на основание за отмяна по чл. 146, т. 3 от АПК.

Предвид изложеното решение № ГС-05-19/15.04.2025 г. на главния секретар на ДНСК в частта по т. 4, с която се отказва предоставяне на достъп до обществена информация по подадено заявление вх. № СО-312-04-024/08.04.2025 г. следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката - върната за ново произнасяне съобразно дадените указания.

При този изход на правния спор разноските се поставят в тежест на ответника. Същият следва да възстанови от бюджета си заплатената от жалбоподателя държавна такса в размер на 10 лева. Видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие от 29.04.20245 г. адв. Г. Ш. е предоставила правна защита и съдействие на жалбоподателя при условията на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата, като на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА ответникът следва да заплати на адв. Ш. минималното възнаграждение от 1000 лева, определено в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

#### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № ГС-05-19/15.04.2025 г. на главния секретар на Дирекция за национален

строителен контрол в частта по т. 4, с която се отказва предоставяне на достъп до обществена информация по подадено заявление вх. № СО-312-04-024/08.04.2025 г.

ВРЪЩА административната преписка на главния секретар на ДНСК за произнасяне по заявлението съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол да заплати на Ц. Г. Ш. разноски в размер на 10 (десет) лева.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол да заплати на адвокат Г. Ц. Ш., САК, с личен № [ЕГН] възнаграждение в размер на 1000 (хиляда) лева.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: